

eningerne og deres organisationer, men tværtimod give andre en mulighed for at yde et supplement på nogle områder, hvor idrætsorganisationerne ikke er nået ud.

Statens mål med idrætten må være, at enhver, uanset alder og køn, fysiske, psykiske og sociale forudsætninger, uanset motivation og holdning skal have mulighed for at dyrke idræt. Hvis målet er at nå alle, ville en offentlig tilskudsstrategi, der alene satser på organisationerne, være utilstrækkelig, for den ville kun nå dem, der er motiverede for den organiserede idræts måde at tilrettelægge udfoldelser på.

Kl. 19.20

Vi vil med udviklingspuljen give mulighed for at fortsætte Idrætspolitisk Idéprogram, hvor der kunne søges penge til projekter, som forbedrer og udvikler samarbejdet mellem foreninger, skoler, institutioner, sundhedsprojekter for overvægtige børn, integrationsforsøg for indvandrede, udvikling af foreningsdemokratiet, aktiviteter for idræts svage grupper, inaktive voksne og en lang række andre spændende fornyelsesforsøg.

Alle må kunne se, at det er nødvendigt, når mere end halvdelen af den samlede idrætsaktivitet i dag sker uden for foreningerne, og en alt for stor del af befolkningen ikke dyrker idræt regelmæssigt.

Når jeg læser evalueringen af Idrætspolitisk Idéprogram og en gennemgang af udvalgte projekter og konstaterer, hvordan professionelle instruktører, hvoraf mange kommer fra foreningsverdenen, og ildsjæle har fået inddraget deltagerne, er jeg ikke i tvivl om, at et af målene med projekterne, nemlig at få deltagerne tættere på de organiserede idrætsforeninger, er lykkedes. At der så også gennem projekterne er skabt blivende legepladser, idrætspladser, baner, haller og meget andet, gør det hele endnu mere positivt. Jeg er ikke i tvivl om, at de 60 mio. kr. til forsoget er givet godt ud.

Jeg er glad for, at formanden for Danmarks Idrætsforbund, Kai Holm, på Dansk Idrætsforbunds årsmøde den 3. maj 2003 brugte en tredjedel af sin taletid på idræt efter skoletid, idræts svage børn, inaktive børn, indvandrerbørn og psykisk syge børn. Endvidere talte han om sundhedsinitiativer for ældre. Han talte også om uddannelse af instruktører og samarbejdet med skoler og daginstitutioner. Det er meget positivt, at Dansk Idrætsforbund vil gøre endnu mere ved et af de største samfundsproblemer, vi har i dagens Danmark, nemlig at der stadig er så

mange danskere, der af en eller anden grund ikke er aktive i en idrætsforening og derfor ikke får den motion, der er nødvendig for at leve et sundt og godt liv.

Vi tror ikke, at idrætsforeningerne og deres organisationer på nuværende tidspunkt er i stand til at klare problemet alene, men ved fælles hjælp og med en udviklingspulje, som idrætsforeninger, skoler, fritidsorganisationer og andre kan søge, tror vi, at mange, der ikke passer ind i Foreningsdanmark, vil få nogle sunde og gode oplevelser, som måske senere vil betyde, at de tilslutter sig fællesskabet i eksempelvis en idrætsforening.

Afslutningsvis vil jeg gerne slå fast, at vi ikke ønsker at tage noget fra idrætsforeningerne og deres organisationer, men ønsker at støtte dem i det store arbejde, de udfører. Vi foreslår en årlig pulje på 20 mio. kr., som finansieres over Kulturministeriets tips- og lottomidler, hvor der tidligere har været afholdt bevillinger til idrætsudviklingspuljen.

Så skal jeg, fordi Det Radikale Venstre og Enhedslisten ikke er i stand til at være her under debatten, sige, at de støtter ideen om de 20 mio. kr.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne bede om, at man markerer lidt før. Det er ikke sikkert, at formanden er helt vågen nu.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu har hr. Arne Toft jo indtil flere gange nævnt den halvdel af befolkningen, der ikke dyrker idræt, og der er sådan næsten en katastrofestemning.

Jeg går ud fra, at Socialdemokratiet stadig væk er enig i, at det er en frivillig sag at dyrke idræt, at det skal det fortsat være, og at det ikke sådan ligefrem er et samfundsproblem, hvis der er nogen, der ikke gør det. Der er mange andre måder at bevæge sig på, der er fysisk arbejde osv. Så der er altså flere måder, og det er ikke nogen samfundskatastrofe, sådan som man næsten kan få indtrykket af. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at det fortsat er frivilligt.

Det blev nævnt af hr. Arne Toft, at det allerbedste, der stod tilbage efter idéprogrammet, var, at der var nogle blivende faciliteter. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi har en lokal anlægsfond, der er etableret med betydelige midler, hvis opgave er at udvikle nye aktivitetsmu-